

VERS UNA POLÍTICA HUMANA

El salari familiar

Esbirnar els termes precisos de la justícia en la qüestió social ens portaria a llarguissimes consideracions i a escasos resultats. De la mateixa manera que apologetica no es política, sociologia tampoc es política. La convivència humana exigeix que en política cerquem un criteri simple objectiu i obvi. En cercar d'aquesta santa simplicitat hem escrit ja els dos mots precisos sobre la qüestió social. Els dos els esguarden com a necessària per la convivència.

El salari familiar, des del punt de la justícia, va a ésser com un nus gordia indesligable. D'una part l'obrer té tota la rahó quan diu que el salari que reb del patró li ha de subministrar mitjans de subsistència, no solament per ell sinó per tota la seva família. Té tota la rahó per què la natura humana exigeix que l'home fomenti una família i ja que treballa com a home. Però d'altra banda l'amo, el patró també te tota la rahó per no donar el salari familiar si en donar-lo, ell s'empobreix. Més que raó tene abdós necessitat. L'obrer té necessitat de sostener la seva família, el patró, per obrar com a tal té necessitat de continuar amb ventatge econòmic l'exploatació-negoci.

Realment no pot desfer-se; però pot tallar-se. I per tallar un nus tanseval si es molt enredat com si ho és molt poc. L'exploatació que no dongui per pagar el salari familiar als obrers no es sostenible, tant per justícia com per necessitat. Aleshores plegarà l'exploatació? De cap manera. Ningú ens assegura que la majoria de treballs d'Espanya rendeixin per pagar un salari familiar. La necessitat mateixa i la finalitat social tant del capital com del treball obliga que es continui tota explotació que no sigui ruinosa. Però suprimit el salari, que o te d'ésser familiar o no pot ésser de cap manera.

Els obrers que explotin el negoci o que facin el que els hi sembli. Endivina una rialla escèptica en el lector. Si el negoci no donava quan hi havia l'amo al davant; perquè té de donar ara que no hi és?

No hem fet mai aquesta suposició; ans bé suposem el contrari. El treball tal vegada donarà menys en la majoria dels casos,

perquè un administrador mai no és un amo. Però tot i la desventatge econòmica hauríem legat una gran ventatge social i supressió de la lluita.

L'obrer no podrà arar-sé contra el patró. En lamentar-se de la seva condició no podria pronunciar el mot d'injusticia, ni el d'engany. Hi podria haver miseria però no lluita. I la diferència entre aquestes dues miseries no serà mai prou ponderada. La miseria no és mai inhumana. Si no tenim got podem beure amb el planell de la ma i sembla que la mateixa estiguera feta per subvenir aquesta miseria o fer-nos lliures d'una necessitat. Però la lluita si que és inhumana, i l'home que pot beure sense got no pot viure sense pau ni alegria.

Entenguem-nos, doncs, quan en el nostre lema diem: família i volem dir salari familiar, primerament per que ens sembla de justícia, segonament per què ho considerem una condició per la pau i la pau és una necessitat.

Hem parlat de traspàs l'exploatació; no hem parlat de traspàs de propietat. L'amo continuaria amo igual i finat el temps que les lleis senyalessin podria rependre l'exploatació a abans d'aquest mateix plaç ni els obrers bonament s'hi avinguerien a base de cobrar el jornal familiar o de no cobrar-lo. I això no té importància devant del fet que els obrers haurien de portar o bé de cobrar un jornal familiar o d'explorar ells els negocis, i per tant tota lluita esdevindria impossible.

Es clar que la pràctica d'aquest radicalisme portaria greus perjudicis als propietaris, especialment de les terres. I si això es diu com una objecció hi ha moltes maneres de respondre victoriósament. Jo crec que tots els perjudicis que pot portar en la majoria dels cassos ho són només a base de no tenir ànima. Per què tinguent-ne no veig la felicitat humana que els pot portar nacer en el luxe mentre els seus obrers no tenen el necessari per viure humanament i familiàriament. I si admetem que es de justícia aquest salari, pensin els burgesos i els propietaris que en no donar-lo legitimament completament el dogma de l'extremisme social "La propietat es un robo".

Cristià Albert.

fant en braços.

Ben arrapat al pit matern, Quirze s'anà espletant a tall del fruit assaonat ben agafat en branca. I Déu del cel li dava l'increment.

Quan el menut començà d'adonar-se que mirava i que hi veia, la primera cosa bella am que topà, fou el rostre beatific de la seva mare que pregava. I Julita, asseguda en l'alta càtedra de qualsevol recó de llar, acomoda va al seu petit en el banquet d'escola confortable dels seus genolls reials.

Quirze esbatanava els ulls entre soroll de besos i estretor d'abraçades, lliscaven fins el seu cor encara per complir, en grans filtracions, les beceroles de la Fe. Oh classes envejables! Quants àngels del Senyor devien aguantar davant de la mestressa i del deixeble, el primer llibre de l'amor de Déu!

Es clar que els savis saben moltes coses que el màgi d'un infant no pot si somniar! Però Quirze, que no havia après encara els noms d'Aristòtil i Pitagòras, sols amb tres anys de vida sabia el nom i estatge del Pare celestial que, tot i essentne igualment fills, desconeixen tants filòsofs d'aquells que encalen les paraules i els fuig la Veritat.

Un dia tornà a bufar fort la persecució. Iconi era insegura i Julita, fill en braços, fugí a Selèucia. Riqueses de béns i d'amistat, tot i que abandonà pernici privat que fos de mare, el seu infant no begués aigües estanques.

Però a Selèucia, com després a Tars, també cercaven els fidels! I Quirze sabia tan de cor la lligó maternal que era cristiana, què qui sap si pels seus crits joïxos Julita fou portada al jutge.

També aquell cop mare i infant eren besats. Vingué la tempesta; — Renega! — Però, i podia acàs, la mare dir que era mal aquell nodrirment de veritats amb què feia tres anys que pèixia el seu fill?

Li robaren Quirze d'entre els braços. I el bloc de l'estàtua restà mutilat. Prou que l'infant havia espeternegat com una flameta inquieta es desespera així que un corrent d'aire vol fer-li deixar el ble. Però els vícups dels saigs eren massa dobles i llurs cervells massa entabuidats per a fer cas d'uns crits d'infant.

Assotaren la mare davant de Quirze furios que valentament cridava: — Soc cristiana! Sóc cristiana! — I repetir tan bé la lligó apresa de la mare no li valgué distincions terrenes, peò sí la palma i la corona... El governador aïrat l'cà per una cama i esclafà el cap de Quirze contra el trespol del tribunal.

Julita veié l'esclat i la sang fumejant, heròicament. I amb la mà al cor i els ulls al cel, va fer-ne gràcies a l'Altíssim.

Però invicta i invencible, angles de fer l'esgarraparen tota. Amb pega ardent varen Blair-li els peus i últimament un tall d'espasa va obrir una font de sang en el seu coll.

Quirze, l'infant i a freqüència de fer Julita en plena joventesa, arribaren al Paradís purs i vermells, com entren en el port al capital-tard, blancs de la tela i roigs de posta, el quillat xic i la gran vela d'un únic bastiment.

MIGUEL MELENDRES, prete.

Manifest-Programa de l'Acció Popular als catòlics de Catalunya

Civilització cristiana

La civilització d'Occident és totalment cristiana. Mil nou-cents anys de cristianisme han plasmat una ideologia i una visió del món i de les coses consubstancials a la vida dels pobles europeus. Aquesta gran civilització, però, està en perill. Dos grans enemics l'amenaçen, l'esperit de Mammon vindut dels Estats Units, i la negació de tot allò de sobrenatural que pugui haver en l'home, vinguda de la Rússia soviètica. Els dos van devorar la fe i l'esperança en l'altra vida; ha oblidat que els darrers d'aquest món seran els primers de l'altra, sense fe ni tampoc ideals, cerca endebades els plaers que no pot obtenir i viu desesperadament.

L'obrer

El treball no dignifica pas l'ofre dels nostres dies: condonat a una vida precària d'una banda, tractat amb desconsideració, i explotades miserablement les seves passions per altra banda, li han estat arrebassades la fe i l'esperança en l'altra vida; ha oblidat que els darrers d'aquest món seran els primers de l'altra, sense fe ni tampoc ideals, cerca endebades els plaers que no pot obtenir i viu desesperadament.

El funcionari

El funcionari de tota condició, la missió del qual no és altra que servir fidelment l'estat i el ciutadà, ha esdevingut, en part un paràsit i una ràmora de la vida nacional; cada grup polític té la seva clientela de funcionaris.

La idea catòlica

L'oblit del contingut de la idea catòlica a Espanya, i co que amb ella ha representat per tot el món, ha creat l'opinió de que el Catolicisme és una ràmora per al nostre país, i que el nostre endarreriment es tracta de la idea catòlica, quan de fet el nostre Catolicisme és el valor més pur nacional i universal que podem posseir.

Front únic

Enfront d'aquest caòtic estat de coses que vol destruir la vida nacional i vol traspalsar la ideologia i l'estructura d'un poble sà, però democràtic per les lluites internes de tot un segle, i estemordit pel baladrejar d'homes de solvència molt relativa i dubtosa.

Cal establir un front únic per a la defensa de la nostra civilització cristiana, amenaçada de mort. Es per això que volem que la ideologia cristiana informi el pensar de tots els estaments i tots els aspectes de la vida llur.

Pública confessió de fe

Enfront de la negació de tota espiritualitat i de tot ordre sobrenatural, afirmem la necessitat d'acceptar les ensenyances de l'Església catòlica com a moderadores de la societat moderna i com a directores dels destins de la naçió. Reclamem que la Religió catòlica sigui, com ha estat fins ara, la religió de l'Estat.

Cristianització dels esports i dels espectacles

Es necessari que enfront del corrent materialista que ho envaeix tot, l'esperit i l'actuació dels catòlics reaccionen. Cal cristianitzar el cinema, la ràdio, els esports i els espectacles. Recordem els orígens litúrgics del teatre i fem memòria de l'aniversari del gran Calderon de la Barca, el glorificador de l'ideal cristian en el teatre. No dubtem que, ben aviat una gran federació d'associacions catòliques de joventut es farà seva aquesta missió.

Universitat lliure

La universitat no pot ésser un caos on germinin totes les ideologies disolvents. La formació de la joventut reclama una directiva de la ideologia del professorat. Proclamem la necessitat de poder establir amb tota llibertat l'ensenyan-

Sant Quirze i Santa Julita

Al flanc mateix de la idea de Pare, trobem, en esbirnar la Divinitat amb la nostra timida llanterna, la idea d'Aliança o de Comunicador. En l'angustíssima Trinitat, arran del Pare, la Paraula. En el palau del paradís, el Creador — el Pare absolut de tota cosa — adoctrina Adem i Eva, les dues úniques criatures racionals que bres no ha gronxolat. Jesús, el reengendrador en l'aire i l'Esperit, l'anomenen Rabbi. Paternitat vol dir mestratge. Adhuc l'ocell que no capeix, ensenya als seus pelatxos de volar...

I fou el cas que a Iconi de Licaonia, on Tecla protomàrtir

CRONICA RELIGIOSA

MES DE JUNIO

Durante el presente mes se practicará el devoto ejercicio dedicado al Sagrado Corazón de Jesús.

MAÑANA

- A las seis, San Juan y Beneficencia.
- A las seis y media, Hospital.

A las siete, Catedral (Capilla de la Virgen del Claustro), San Miguel y Verilla.

A las siete y media, Catedral días festivos al Santísimo, Carmen y Sagrado Corazón.

A las ocho, Catedral (Santísimo) días laborables, San Juan, San Francisco y Trinidad.

SANTOS DE HOY

Santos Ticon y Señiliano, Obispos; Juan Francisco de Reffigis, jesuita; Aureo, mártir y Santa Lubarda, virgen.

SANTOS DE MANANA

Santos Montano, Manuel, Nicandro, Marciano, Sabet, Ismael, Inocencio, salvo, Félix, Jeremías y Peregrino, mártires y Gondulfo, obispo.

San Aureliano, Obispo y confesor

Aunque ignoramos el origen y progresos de San Antonio, sabemos que por su virtud y talentos fué elevado el año de 548 a la Silla metropolitana de Arlés, por el fallecimiento del obispo Aux, como sucesor del célebre San Cipriano.

Gobernaba por entonces la Cátedra Apostólica el Papa Vigilio, y en prueba de cuan grata le había sido la elección, le envió el palio y condecoró con la jurisdicción vicaria de la Santa Sede en todo el reino de Childeberto, que cogía la parte de Neustria o Francia, a solicitud de Childeberto, a los treinta y nueve años de su reinado, y en el que contribuyó mucho a la reformación de costumbres y disciplina eclesiástica.

Erigió algunos monumentos de piedad, merced a la estimación que de él hacia Childeberto; entre ellos los dos monasterios que fundó en Arlés, uno para hombres y otro para vírgenes consagradas, a las que dió una doble regla con prudencia y sabiduría.

Ultimamente, este insignie Prelado, distinguídísimo por la defensa que siempre hizo de la Religión católica, y por los establecimientos utilísimos que fundó para el mejor régimen de su Iglesia, en cuyo elogio le encienda el martirologio galicano, murió en el año de 551 en Lyon, de Francia, aun cuando los escritores no nos dicen el motivo de su tránsito a esta ciudad.

CORTE DE MARIA

tra Señora del Carmen, en las Descalzas.

TARDE

A las cuatro y media, Jesús y María.

A las seis y media, Carmen y Teresas de S. José.

A las siete menos cuarto, Trinidad.

A las siete Sagrado Corazón, San Antonio (Capuchinos) y San Miguel.

Nota. — En la parroquia de San Juan y hora de las ocho, en la Trinidad a las siete menos cuarto y en el Sagrado Corazón a las siete y media, habrá plática durante el mes al efecto de poder ganarse en dichas iglesias el jubileo correspondiente.

CUARENTA HORAS

Se celebran en la iglesia de Nuestra Señora y Enseñanza, exponiéndose S. D. M. a las ocho y reservándose a las once de la mañana y por la tarde, desde las cuatro y cuarto hasta las ocho respectivamente.

Terminarán el día 16 y empiezan el día 17 en San Miguel.

CULTOS PARA HOY

SAN FRANCISCO. — A las siete y media, misa y devoto ejercicio a San Antonio en el altar del santo.

Tarde, a las seis, continuación de la novena con los mismos cultos de cada día.

ENSEÑANZA. — A las siete y media, misa de Comunión general.

Por la tarde, a las seis, se cantará a cuarte, solemne trisagio, seguirá el mes del Sagrado Corazón, acto de Consagración y lectanías, sermón y bendición solemne.

Los sermones del Decenario, están a cargo del Rdo. P. Fortia Puig, S. J.

CULTOS PARA MANANA

SAN FRANCISCO. — Tarde, a las seis, rosario y continuación de la novena a San Antonio.

ENSEÑANZA. — A las siete y media, misa de Comunión general.

Por la tarde, a las seis, se cantará a cuarteto, solemne trisagio, seguirá el mes del Sagrado Corazón, acto de Consagración y lectanías, sermón y bendición solemne.

Los sermones del Decenario, están a cargo del Rdo. P. Fortia Puig, S. J.

Farmacia Diges

ANÁLISIS ESPECÍFICOS nacionales y extranjeros Aguas minerales - Sueros - Vacunas - Inyectables - Ortopedia

Mayor 46 - Teléfono, 442

CAJA DE AHORROS

DEL

Banco de Vizcaya

Capital del Banco:
Ptas. 100.000.000'

Reservas:
Ptas. 50.000.000'

190 SUCURSALES Y AGENCIAS

INTERESES QUE ABONA

Libreta de ahorro:
 $3\frac{1}{2}\%$ anual

Libreta a 6 meses:
 $4\frac{1}{2}\%$ anual

Libreta a un año:
 $4\frac{1}{2}\%$ anual

OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS DEL INSTITUTO

Lunes, 15

Temperatura a la sombra:
Máxima, 33'4.
Mínima, 20'4.

Barómetro a 0° y al nivel del mar:
A las 8 h., 764'9.
A las 18 h., 764'7.

Dirección del viento:
A las 8 h., W.
A las 18 h., SW.

Fuerza del viento:
A las 8 h., calma.
A las 18 h., ventolina.

Estado del cielo:
A las 8 h., casi despejado.
A las 18 h., casi cubierto.

Clase de nubes:
A las 8 h., St. Cú.
A las 18 h., St. Cú. Al. Cú.

Evaporación:
En las 24 h., 8'0.

Lluvia recogida:
En las 24 h., 0'0.

Humedad relativa:
A las 8 h., 43.
A las 18 h., 73.

A. ARTAL Médico - oculista

RAMBLA DE SAN JUAN, 27, 1.º

VENTA

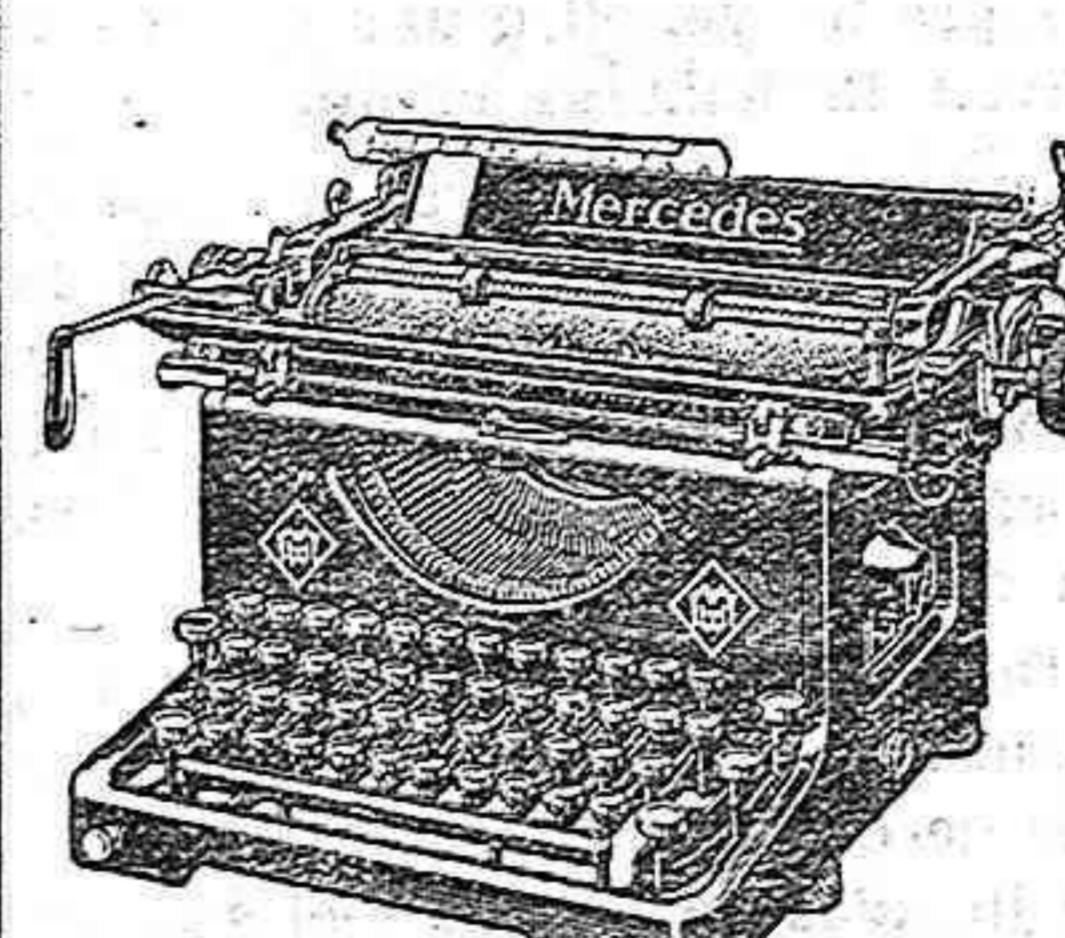
Un piano, 450 pesetas.
Un violín, 25 id.
Una gramola con 18 discos sencillos y 61 discos dobles, 550 pesetas.

Razón, Granada, 5, 2.º

MARAVILLOSO INVENTO!

Mercedes Electra

La primera máquina de escribir movida por electricidad. La más rápida.

20 COPIAS A LA VEZ
ERIKA

La reina de las máquinas de escribir portátiles.

Nuevo modelo, teclado universal.

LIPSIA MAQUINA PARA CALCULAR

Nuevos modelos para todas las operaciones aritméticas. — Manejo fácil.

Máquinas sumadoras LIPSIA 7 y 9, muy prácticas, al alcance de todos. — Precio: Ptas. 400'—

Se admiten máquinas antiguas en cambio. Procedentes de cambios la sin par máquina MERCEDES, se venden máquinas de ocasión en inmejorables condiciones.

SE DESEA REPRESENTANTE ACTIVO

Pidan informes al Representante general:

OTTO HERZOG

ZUMO DE UVA SIN FERMENTAR
MOSTELLE

Eminent médicos lo recomiendan para los niños. Los hace crecer fuertes y sanos. Alimenta más que la leche, estimulando más fácilmente. Regula la digestión y fortalece todo el organismo. MOSTELLE también es indicado para las señoras porque evita y cura los desórdenes digestivos. Venta en Droguerías, Farmacias y Ultramarinos.

RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA

JOSÉ M. PONS

MÉDICO de Sanidad Militar

Enfermedades de la Piel y Venéreas

MEDICINA GENERAL

Tratamiento por los Rayos Ultra-violeta

CONSULTA: de 3 a 6

Rambla San Juan, 40, 2.º

DEPORTIVAS

Rem

El Nàutic s'apropia en aigües barcelonines, els campionats catalans d'outrigger a vuit i skiff

Ahir es corregueren a Barcelona els campionats catalans de skiff, i d'outrigger a 2, 4 i 8, en totes quines proves prengué part el Nàutic local, exceptuan la d'outrigger a 2.

Outriggers a 4. — Es classificà primer el Club Marítim i segon el Nàutic. S'ens informa però, que l'arribada fou igualadíssima fins el punt de que el Nàutic tarragoní entrà potser amb alguna lleugera ventatge sobre l'outrigger contrincant.

Marca, Fort, Bové i Artigau, amb Plana al timó, anaren massa refiats i això valgué als barcelonins un bot de ventatge als 1.500 metres, però els nostres es referen i no sòls igualaren aquells, sinó que ja demunt la meta iniciaren el passar-los.

Tot i així, el Jurat els classificà segons, mentres el propi públic els otorgava el triomf.

Iolas a 4 debutants. — Regata dolenta dels nostres que ja de sortida es retrasaren sense poguer després reconquistar la distància perduda.

Skiff. — Nàutic primer i Club Marítim segon; Prat s'imposà i arribà als 1.000 metres amb uns 3 bots d'avantatge a son con-

trincant però aquest en un esforç suprem i en formidables sprintades disminuí la ventatge d'en Prats deixant-la amb sols un bot i mitjà.

Iolas a quatre lliure. — Guanyà el Club de Rem i darrera d'ell es classificà el Nàutic. S'ens diu que la sortida del correu de Mallorca els perjudicà ja que una onada els omplí el bot d'aigua.

Outriggers a vuit. — era la més important regata per a nosaltres ja que aparellada amb el Campionat de Catalunya hi anava el desempat de la Copa Primavera. Ambdugues coses passaren a possessió del Nàutic tarragoní. Fins els 1.000 metres anaren les dues tripulacions sempre igualades, però passat d'aquí ara un quart de bot, i ara mig bot, s'arribà a la meta amb un bot de ventatge.

Llàstima que l'outrigger de quatre s'hagués refiat tant, doncs de conseguir també aquella prova, la jornada d'ahir hauria sigut glòria per a el rem tarragoní.

L'organització acceptable, és sent criticada pel públic inclusiu la decisió del jurat en la citada prova del 4 outriggers.

La mitja, amb en Samà a un costat, agafà molta consistència. En Samà se'n mostrà més plètòric de facultats que abans potser, i és que els entrenaments del Castellon i els encontres amb ell jugats han intensificat quelcom la qualitat de joc del jugador que reapareixia.

Pinyol encertat ajudant l'atac i hi hagué cops que fou un davanter més, però descuidà llenguerament la defensa. Amb tot estigué bé. I en Burdeus, forní una actuació de les seves, amb coses bones i dolentes, però completant el trio central amb bastanta acceptació.

L'atac no tingué pas una bona tarda. Fluixejaren quelcom els extrems vistes altres actuacions, i el trio central broda passades i més passades, però el xut final que fes moure el marcador no arribava. Manolo ens agrada passant i dominant joc, però ens sembla que Delclós més entès amb Barberà hauria pogut donar més efectivitat a la ratlla. Alvarez, valent i bullidors, tira sovint a goal, feu un tanto esplèndit, i la sort andreuena n'hi privà d'altres. S'amotllà fàcilment al joc de les dues àles, les quals, si bé com ja hem dit, presionaren força, les hi faltà sempre el punt final, que era el tret a goal, tot i fent remarcar que en Petrus feu una exhibició de classe.

N'Aramburu donà lloc a que el públic s'imposés i volé fer constar que el públic tarragoní se'n mostrà ahir desitjós de justícia, i acompañat de sobrada rao. Hi hagué, quan faltaven quinze minuts per a finir l'encontre, un sobre-góal damunt la porta del Sant Andreu, i en Pinyol entrà al remat al temps que en Duran li propinava cobard patada, a la que en Pinyol respongué donant la cara amb precis cop de puny. N'Aramburu no volgué reconèixer més que co darrer i ordenà l'expulsió d'en Pinyol, deixant en canvi al mig centre andreuenc tan tranquil al camp de joc.

Domini no hi hagué per cap bando. Fou ben anivellat, i si bé el Sant Andreu se'n mostrà un equip acoplant en totes ses ratlles, el Gimnàstic també ho mostrà, encara que fluxejà quelcom en la defensa.

Els vermells tingueren ocasions excellentes per a marcar. De bon començ, l'Alvarez primer i Pinyol després xutaren amb encert, però en Petrus revelant-se un porterès tot ho parà. Nostre davantcer contre també, en certa ocasió, remata tres cops seguits a goal, però sempre un genoll o una cuixa tornaven la bala al camp.

Clar que els andreuens també tingueren les seves oportunitats, i així recordem un corner que es transformava quasi en goal i que el cap providencial d'en Buixó cuidà de desbaratar-ho.

Del Sant Andreu el millor fou, indubtablement, en Petrus, jugador de qualitat que salvà una pila de jugades en les quals el goal estava mig aconseguit. Dura la defensa i colocada, i un bon mig centre en aquest lloc, i també molt brut, un xic massa. L'avang, bones les ales i també els interiors. I en Sanuy com a centre, quelcom tingué d'efectiu, els off-sides, i d'un d'ells, descaradissim per a nosaltres, vingué el primer goal de l'onze foraster.

El Gimnàstic estigué bé. Sanahuja a la porta complí, si bé abusà quelcom de les sortides a deshora, la qual cosa li costà algun goal. Se'n mostrà segur blocant i deu tenir-se en compte que no pogué refiar massa de la defensa. Aquesta fluxejà una mica dintre el conjunt de l'equip. En Buxó salvà difícils situacions i també un tanto segur, i en Vergés a excepció de una fallada de qualitat, actuà la resta del matx ben decididament. Ens agrada, de veritat. En conjunt no formen, però, la ratlla defensiva que el Gimnàstic necessita.

Tan clar com aquest fou el segon goal gimnàstic. Un nou corner que cuidà de llençar en Manolo, i enfront mateix del goal l'Alvarez va endossar fort tir que travessant el conjunt de jugadors contraris que hi havia enfront, s'incerstà a la porteria i relliscà per la xarxa.

El Sant Andreu portà sempre la iniciativa en la marxa del marcador.

Conquerí la victòria amb un darrer gol, l'únic legal a ben seguir, i es degué a un avenc d'en Pelli, amb passe atrassat quan ja vorejava la railla de kik. En Ferré xutà fort a gol i en Sanahuja completament tapat no pogué evitar que la bala s'apropiés del seu marc.

No finí, doncs, el partit, ni l'Aramburu pità tampoc llur acabament.

Veurem ara com la cosa se soluciona, encara que coneixem als federatius barcelonins i poc d'ells podrem esperar. Han estimat tant sempre al poble de Tarragona...!

Els equips: Sant Andreu: Petrus López, Soler, Jordá, Duran, Inglés, Pellicer, Ferré, Sanuy, Vallivera, Comas.

Gimnàstic: Sanahuja, Buxó, Vergés, Samà, Pinyol, Burdeos, Barberà, Manolo, Alvarez, Landa i Navas.

INFANTILS PILOTEJAN AL ESTADÍ DEL GIMNÀSTIC

Bonica impressió la que predominava diumenge a la tarda, amunt la visió del partit preliminar que es celebrà al terreny del Gimnàstic, entre dos bandols infantils, un pertanyent al Gimnàstic i l'altre als Olimpics.

s'empràren a fons i procuràren

Feia goigs veure com els petits imitar les gestes dels grans «assos». Varen guanyar els vermells o sigui els gimnàstics per 2 a 0, i els dos tantos els marca l'extrem dreta en Ramon, que fou el millor «chome» dintre el terreny de joc, i que marçà un primer tanto d'un xut esquinat verdaderament imparable i més digne d'un professional que d'un petit que neix ara al futbol.

En Ramirez d'interior dreta fou un altre revelació. Passant, portant la devantera, diblan, de tots modos, en fi, s'actuació fou algo serio. Es captivà la simpatia del respectable i a fe que promet un pervidor futbolístic ben brillant.

En Garreta, porter dels Olimpics, també demostrà pasta per aïtal lloc.

Els equips foren:

Gimnàstic — Bosch, Fe, Gilgioni, Andreu I, Puig, Andreu II, Ramon, Ramirez, Sanromà, La Torre i Pelegrí.

Olimpics: Garreta, Matas, Botella, Nadal, González, Gosálvez, Català, Floresví, Espaniol, Borrell i Martínez.

CAMPIONAT COPA D'ESPANYA

Es jugaren diumenge els segons encontres corresponents a les semifinals del Campionat de Espanya, donant els resultats següents:

BANCO HISPANO DE EDIFICACION

SOCIEDAD COOPERATIVA DE CRÉDITO
Edificio de su propiedad

Avenida Eduardo Dato, 14

MADRID

Dirección telegráfica y telefónica:
HISPAÑOFCIACION

Aptdo. Correos 590 - Tel. 11270

Capital suscrito 300.000.000 Ptas.

Delegación de Cataluña: CORTES, 63.

Teléfono núm. 20.022

UN PEQUEÑO AHORRO MENSUAL

Esta Sociedad facilita a sus asociados los medios para adquirir la

CASA PROPIA

amortizando su valor con una cuota equivalente al alquiler.

Por el mismo procedimiento puede obtenerse fincas rústicas.

No persiguiendo esta Sociedad ningún fin lucrativo y sí únicamente el filantrópico y social de beneficiar a sus asociados, éstos pueden retirar las cuotas desembolsadas cuando lo deseen, con arreglo a los Estatutos.

¿Quiere Vd. informarse debidamente? Visite nuestra Subdelegación Provincial: Ramón y Cajal, 11 y 13 - Tel. 378 A.

TARRAGONA

DINERO en efectivo para cualquier negocio, una

DOTE para los hijos, o un

CAPITAL para la vejez.

Atètic Bilbao, 6 - Logronyo, 3. Betis, 1 - Arenas, 0.

Queda per tant únic finalista de moment, l'Atètic bilbaí, ja que l'score de 12 goals a 3 al seu favor en la semifinal elimina netament al voluntariós Logronyo.

Per altre part, Arenas i Bettis sevillà han acabat la semifinal empats a 2 goals, i serà necessària una nova partida per a definir qui d'ells serà el que s'oposarà en font d'Atètic per a la final.

Ens decantem nosaltres per els de Guecho, però tan si son ells com si son els andaluços del Bettis, preveiem no podran sobrepassar l'empeta del campió de la Lliga i sucumbiran per un marge més o menys crescut enfront l'equip que enguany, com l'any passat, ha demostrat tenir més braó, més ciència i més disciplina de tota nostra península.

Campió de Lliga i també d'Espanya, si nostre promòstic diumenge no falla, digne és tot encòni la gesta dels minyons del Atètic bilbaí, que a San Mamés i fora de casa seva també han sapigut enlairar un cop més la qualitat indiscutible del futbol vasc.

Nostre enhorabona, lleons del Nort.

EXCURSIONISME

EXCURSIO FAMILIAR COLECTIVA A MONTSERRAT

Son moltes ja les persones que s'han inscrit per l'excursió col·lectiva a Montserrat que organitza la Agrupació Excursionista Ginesta per el proper diumenge dia 21.

L'entitat organitzadora fa avinent a les persones que desitgin assistir-hi que s'inscriguin lo abans possible puix que'l dijous dia 18 quedará tancada definitivament l'inscripció. Per a més detalls al local social (Cafè Metropol).

Podem avançar que l'hora de sortida serà a dos quarts de cinc de matí a fi efecte de disposar de 8 o 9 hores per poguer visitar tot Montserrat.

En la propera edició, donarem els detalls complementaris d'aquesta magna excursió.

RIN.

A. Segú Parés

FINCAS

Compra-Venta-Administración

Méndez Núñez, 21, baixos

Teléfono 748 A. 748 B. TARRAGONA

BOLSA DEL TRABAJO

(Sección de mujeres)

Hacen falta cocineras y camareras.

Se necesitan niñas de 16 a 18 años

Mujeres para faenas deseán trabajo.

Señoritas se ofrecen para despatcho.

Madre e hija deseán portería. Niña de 13 años se ofrece para dependienta o recados.

Horas de oficinas: Armañá, 11, piso 2º, de seis a siete y media de la tarde.

FUMADORS

ENGOMAT

Demaneulo en tots els estanys

LAS 20 CURAS VEGETALES

DEL ABATE HAMON

curan radicalmente SOLO CON PLANTAS la diabetes, albinuria, los bronquios y pulmones (tos, bronquitis, asma, etc.), reuma, artrosis, los males del estómago, malas digestiones, pesadez, acidez, etc.; las enfermedades de los nervios, del corazón, de los riñones, del hígado, de la piel, de la sangre, las tics de los ojos, las tics de los dientes, etc., sin necesidad de sujetarse a un régimen alimenticio según numerosas pruebas que contiene el libro "LA MEDICINA VEGETAL" que mandan gratis y sin compromiso a quien lo solicite Laboratorios Botánicos y Marinos, Ronda Universidad, 6, Barcelona, y Peligros, 9, Madrid.

Ha mort Rossinyol

Dissabte morí a primers hores de la matinada a Aranjuez l'ilustre artista català Santiago Rusiñol.

El famós pintor, de feia una temporada es trobava a Aranjuez, on a la vegada que passava una temporada de descans, es dedicava a reproduir a les teles els famosos jardins d'Aranjuez, en la qual art s'havia especialitzat notablement.

El senyor Santiago Rusiñol, l'estat de salut del qual exibia una severitat de règim que no sempre observava com era degut, morí a la una de la matinada a l'Hôtel Comerç, on s'estatjava, i fou assistit per la seva esposa i algunes persones de fa família i amistats que havien tingut notícia del greu estat del famós pintor i literat.

LA PERSONALITAT

DE SANTIAGO ROSSINYOL

Cantiago Rossinyol va néixer a Barcelona el 25 de febrer de 1861. Fins a l'edat de 25 anys, després dels primers estudis, treballà a l'escriptori de la indústria del seu avi, exercint de comerciant de cotó i fabricant de filats. Però aquell no era el seu ambient. Les seves aficions artístiques el portaren al taller de Tomàs Moragues, les lliçons del qual va rebre durant un quant temps. Resolt a consagrar-se del tot a la pintura, anà per primera vegada a París en complir els 26 anys. Allí, durant l'espai de set anys va estar llargues temporades amb l'escultor Clarassó, el pintor Canudes i Miquel Utrillo; també va estar molt de temps al «Moulin de la Galette», amb Utrillo Cases i Canudes. Els darrers temps de la seva estada a París els passà al Quasi d'rsay (illa de Sant Lluís), amb gnat Zuloaga. I

Mentre va viure a la capital de França assistí a les nits, dibuixar a l'acadèmia establerta a l'Avinguda Clichy, a la qual acudien, a corregir, Cervex, Chartrau, Carrière i Puvis de Chavannes.

La personalitat artística de Santiago Rossinyol començà a inspirar alguna cosa més que curiositat cap allà els anys 1888 i 1890. Abans d'aquesta època havia obtingut victòries isolades d'escassa ressonància a la Sala Parés. Després del seu primer viatge a París, en unió de Cases i Clarassó, fou quan la crítica i els intel·ligents es fixaren definitivament en la seva obra.

L'any 1903 i 1912 aconseguí, quan ja era pintor célebre a l'estrange, que a Madrid li atorguessin les dues primeres medalles.

A l'Art Nouveau de París or-

ganitzà la primera exhibició de «Jardins d'Espanya» i aconsegui un èxit extraordinari.

Des d'aleshores ha exposat anualment a Barcelona una col·lecció de pintures.

El Govern francès, que el nomenà cavaller de la Legió d'Honor, li adquirí diverses obres, dues d'elles per al Museu del Luxemburg. El Museu de Barcelona també té diverses obres de Santiago Rossinyol.

Fervorós col·leccionista, Santiago Rossinyol, amb el «Cau Ferrat», de Sitges, transformà una casa de pescadors en un museu interessantíssim. Allí hi ha reunides superbes col·leccions de ferros i vidres catalans. I altres valuosos antiguïtats. A més, es deu a la seva iniciativa l'estàtua erigida al Greco de Sitges.

L'any 1888, Rossinyol freqüentava assiduament la tertúlia que en deien de «La Vanguardia», i que es reunia a l'Ateneu Barcelonés. El director d'aquell diari, que aleshores ho era el senyor Sánchez Ortiz, el va convèncer que escrivis i Rossinyol va començar la seva col·laboració.

Santiago Rossinyol, l'any 1889 va fer, amb el pintor Ramon Casas, un viatge en caire per tot Catalunya, que va descriure en les columnes de l'esmentat diari, il·lustrant els seus articles amb dibuixos d'el·amic que l'acompanyava. La fama d'humorista la guanyà en una altra sèrie d'articles: «Les fonts no medicinals de Montjuïc», «El Robinson del Port», «Les torres de «recreo», etc.

Rossinyol, des de París, on es traslladà, continuava escrivint articles, els quals foren després recollits en uns volums titulats «Desde el molino», «Impresiones del arte».

Fou aleshores que Rossinyol comença d'escriure en català per a «L'avenç». D'aquesta col·laboració en van néixer els volums «Anant pel món» (1896), «Oraçons» (1897) i «Fulls de la vida» (1898).

Els seus primers assaigs com aut orдramàtic daten de 1890, que estrenà el monòleg «L'home de l'orgue»; però allò que decidi la seva vocació d'autor dramàtic fou l'èxit de «L'alegría que passa», amb música de Morera. Rossinyol creia que «L'alegría que passa» no seria representada, puix no hi havia companyia catalana i decidí imprimirla (1898), i amb gran sorpresa, al cap de dos anys, li fou sol·licitada per ésser estrenada al Teatre Intim.

«L'alegría que passa» fou seguida de «Llibertat» que bans d'ser estrenada en català la va donar a coneixer la Vitaliani al seu país, en italià, i va mereixer que acínt Benavent la traduís després, en castellà.

Des d'aquell moment la ploma

de Rossinyol no es cansà de produir. Ell és un dels autors més fecunds i més populars de Catalunya i Espanya.

L'any 1925, Santiago Rossinyol fou objecte d'un grandioso homenatge a Barcelona i Sitges, i aleshores es posà de manifest la veneració que Catalunya sentia pel seu gran artista.

La producció literària de Santiago Rossinyol, novel·la, assaig i teatre, arriba a la xifra d'un centenar d'obres, aproximadament.

Les obres de Rossinyol, a més d'estar traduïdes al castellà, moltes d'elles han estat traduïdes al francès, al portuguès i a l'italià, i algunes obres foren traduïdes a l'idioma volapuk.

A la nostra ciutat la mort de l'il·lustre pintor català produsí el natural sentiment.

A la Lliga Autonomista i Unió Nacionalista ondeja la bandera en Senyal de dol.

També l'Ajuntament prengué l'acord de fer constar en acta el sentiment de la Corporació i donar el seu nom a un dels nostres carrers.

Sección marítima

MOVIMIENTO DEL PUERTO

Entrados

Vapor español «Stella», con carga general, procedente de Marsella.

Vapor español «Cabo Cervera», carga general, procedente de Barcelona.

Vapor español «Nemrod», con explosivos, procedente de Cartagena.

Laud español «Tarragona», con sal, procedente de San Carlos de la Rápita.

Vapor italiano «Le Tre Marie», con carga general y tránsito, procedente de Casablanca.

Salidos

Vapor español «Nemrod», con explosivos, con destino a Barcelona.

Vapor español «La Guardia», con carga general con destino a Sète y Marsella.

Vapor español «Stella», con carga general con destino a San Carlos de la Rápita.

Vapor español «Cabo Cervera», con carga general con destino a Bilbao y escalas.

Pailebot «Cala Fornells», en las tre, con destino a Palma de Mallorca.

Vapor italiano «Le Tre Marie», con carga general con destino a Génova.

Buques que tienen pedido atraque.

Vapor español «Cabo Espartel» de Barcelona.

Vapor español «Cabo Quilates», de Barcelona.

Vapor italiano «Hyncarnia», de América.

Quedan en puerto

Vapor español «Alhambra», des cargando carbón.

Vapor español «Conde de Zubia», descargando carbón.

Vapor español «Mar Negro», des cargando azufre.

Laud español «Teresa».

Laud español «Miguel».

Laud español «Ramona».

Pailebot español «Cala Major».

Pailebot español «Motril».

Laud español «Tarragona».

Situación de los buques de este puerto:

Vapor español «Ciudad de Tarragona», en Sète.

Conferencias telegráficas

EL MINISTRO DE LA GOBERNACIÓN

Madrid, 15. — El ministro de la Gobernación mostró su satisfacción a los periodistas por el espíritu republicano que vió ayer reflejado en el acto de Zamora.

añadió que había desistido del nombramiento del actual alcalde de Talavera como gobernador de Almería, pues a petición unánime de las fuerzas vivas de Talavera continuaba como alcalde. En su virtud, en breve habrá una reducida combinación de gobernadores.

SE CREE QUE SERÁ CONDUCIDO A LA FRONTERA

En relación con la detención del cardenal Segura se sabe que el ministro de la Gobernación ordenó al gobernador de Guadalajara que se guardase toda clase de consideraciones al detenido. Areec ser que el asunto está pendiente de la resolución del Consejo de ministros, pues el cardenal Segura se niega a abandonar voluntariamente España.

Según parece, el cardenal Segura alegó para ello su mal estado de salud. Entonces se enviaron dos médicos, que certificaron que se hallaba en salud perfecta.

Las últimas impresiones que se tienen sobre esta son que hoy mismo será conducido a la frontera el cardenal Segura.

HA SIDO DETENIDO EL CARDENAL SEGURA

Guadalajara, 15. — A las cuatro de la tarde, un automóvil ocupado por el cardenal arzobispo de Toledo, monseñor Segura, acompañado de sus hermanos, entre ellos el sacerdote don Quintín, fué detenido por una pareja de la guardia civil al llegar a la plaza de Bejarque. Los guardias dieron cuenta al cardenal de la orden de detención que habían recibido, trasladándole primero al Gobierno civil y

Vapor español «Stella», ha salido para la mar.

Vapor español «La Guardia», ha salido para Sète y Marsella.

Vapor panameño «Cataluña», en Sète.

Amarrados:

Vapor español «Villarreal».

Vapor español «Andalucía».

Vapor español «Cabo Torres».

ENTRESUELOS VALENCIA

Delantales confeccionados, a 0,50 ptas.

Médico - oculista

RAMBLA DE SAN JUAN, 27, 1.º

15 Junio 1931

	Operaciones	Mínimo	Máximo
Nories	63		
Alicantinos	85'		
Andaluces	82'		
Coloniales	76'		
Orenses	73'50		
Transversales	91'25		
CHADE			
Francos	38'85		
Libras	48'25		
Dólares	9'040		
Liras	52'65		
Francos suizos	195'05		
Beigas	195'05		
Marcos	2'385		
Pesos Argentinos			

(Información facilitada por el Banco de Cataluña).

Chocolates MONRABÁ

Los más ricos en cacao

PEDIDLO EN TODAS PARTES